

Kl. 11:17

(Ordfører for forslagstillerne)

Morten Messerschmidt (DF):

I modsætning til i hvert fald en af de tidligere ordførere synes jeg, at det her har været en interessant debat. Jeg synes, det har været spændende at høre de forskellige farverige, må man sige, forklaringer til støtte for, at Folketinget ikke bør inddrages i udnævnelsen af EU's vel nok mest magtfulde organ overhovedet.

Det er forskellige variationer over den samme melodi, vi har hørt fra de forskellige partier, men grundlæggende må man sige, at uviljen nok beror på, at man overhovedet ikke ønsker en egentlig demokratisering af Kommissionen.

Kommissionen skal være det ophøjede politiske organ, som i fællesskab med EF-Domstolen, der jo heller ikke er folkevalgt – det skal dommere ikke være – kan realisere drømmen om en stadig snævrere Union, som får mere og mere kompetence og mere og mere magt over medlemslandene. Der tror jeg bare, man må se i øjnene, at Dansk Folkeparti ikke deler den vision. Vi vil ikke have et EU, som grundlæggende er udemokratisk. Vi vil ikke have et EU, der er topstyret. Vi vil have et EU, som hviler på et bredt, demokratisk, folkeligt fundament. Og det brede, demokratiske, folkelige fundament findes kun ét sted, nemlig i medlemslandene. Derfor er det også så afgørende, at det i langt højere grad er Folketinget og ikke EU's institutioner, ikke regeringerne, men de demokratisk valgte organer, som udpeger og spiller den største rolle i EU. Det er os, der har den folkelige legitimitet, og derfor bør de afgørende beslutninger også træffes her.

Jamen, har et par af ordførerne og udenrigsministeren så fremført, det her vil jo være et brud på en tradition. Jeg vil sige, at jeg har stor forståelse for, at en konservativ udenrigsminister kan betragte det som et argument i sig selv, at det bryder med en tradition. Men nogle gange kan det jo være, at traditioner har behov for at blive brudt. Eksempelvis er det jo skønt, at vi har brudt med den tradition, at Det Radikale Venstre har siddet i alt for mange regeringer. Det er en dårlig tradition, vi har brudt. Jeg synes også, at man her kunne bryde en rigtig dårlig tradition, nemlig give den danske kommissær langt mere demokratisk legitimitet, men også gøre Kommissionen mere politisk uafhængig.

Hvordan hænger det nu sammen? For det er jo rigtigt, som udenrigsministeren har fremført, at Folketinget jo i sig selv er meget politisk. Det

er sådan set hele ideen med det. Jo, nu er udenrigsministeren jo også kendt som er mand med en vis realisme, og derfor må han også se på realiteterne i Folketinget. Og det er altså sådan, at Dansk Folkeparti i øjeblikket danner flertal med regeringen, men jo er grundlæggende uenig i EU-politikken. Vi er imod Schengenaftalen, fordi den spreder mere kriminalitet i Europa. Vi er imod Lissabontraktaten, fordi den spreder mindre demokrati i Europa osv. På flere områder kan vi se, at vi er grundlæggende uenige, og derfor tror jeg, at det også, når det kommer til udpegningen af kommissæren, vil være meget vanskeligt for regeringen at komme med et politisk kandidateme og så overbevise Dansk Folkeparti om, at det lige er den person, vi skal have sendt til Bruxelles. Tilsvarende vil det være vanskeligt at komme med et politisk kandidateme og så overbevise Socialdemokraterne om det.

Men er det så en politisk kandidat? Nej, det er selvfølgelig ikke på overfladen de politiske kvalifikationer, der er det afgørende. Men ser man tilbage på de sidste 20 år, så er det i hvert fald folk med partibogen i orden, der er blevet udpeget. Der er en fuldstændig sammenhæng mellem, hvem der bliver udpeget fra Danmark, og hvilken regering vi har her i landet. Derfor spiller det politiske en rolle. Det er den rolle, vi ønsker at eliminere. Det bliver den bedst, hvis man kan få beslutningen flyttet over i Folketinget og få det her til at hvile på et bredt, fagligt beslutningsgrundlag.

Det er fuldstændig, som vi kender det fra ombudsmandsinstitutionen. Dansk Folkeparti bærer fuldstændig op om institutionen Ombudsmanden. Det er en tradition og en institution, der er skabt i Skandinavien, og som vi i den grad mener er nødvendig. Grunden til, at vi ikke har kunnet stemme for kandidaten, har intet med institutionen at gøre, det har kun noget at gøre med personen, som regeringen har valgt at indstille. Og vi vil meget gerne have, at man i højere grad lader sig inspirere af den i øvrigt i grundloven fastsatte procedure, der er i forhold til ombudsmanden. Det er også netop derfor, at det er nævnt direkte i beslutningsforslaget.

Så er der nogle, der siger: Jo, men det her vil give Folketinget alt for meget bemyndigelse. Det vil gøre, at kommissæren næsten ikke kan røre på sig uden at skulle sikre, at der er et flertal i Folketinget.

Nej, det passer ikke. For der er en grundlæggende forskel med hensyn til den måde, Kom-